

bortfjerne fra ejendommen, når disse er solgt og pantsætterten forinden har givet pant-haveren transport på mindst halvdelen af salgsprovenuet.

Panteretten i produkter, maskiner og driftsmateriel nyder samme retsbeskyttelse som underpant i fast ejendom, men går forud for alle tidligere stiftede panterettigheder i den faste ejendom med tilbehør, og forsåvidt angår bortforpagtede eller bortlejede ejendomme, endvidere forud for den ejeren i henhold til lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872, § 152, tilkommende panteret.

Den i retsplejelovens § 507, stk. 3, og § 509, stk. 3, hjemlede undtagelse fra udlæg kan ikke gøres gældende med hensyn til de efter nærværende lov pantsatte genstande.

Det ifølge pantebrevet skyldige beløb, der kan inddrives ved udpantning, skal i sin helhed forfalde til betaling senest 4 år efter lånets stiftelse. Fortrinsretten bortfalder, såfremt begæring om udpantning ikke er indgivet til fogeden inden 4 år og 3 måneder efter lånets stiftelse. Udpantningen skal uanset fordringens størrelse på landet foretages af sognefogeden, medmindre ganske særlige grunde, navnlig sognefogedens inhabilitet, i enkelte tilfælde efter fogedens skøn taler derimod.

Efter udgangen af oktober måned 1957 udsletter dommeren de tinglyste pantebreve, uden at fremsættelse af begæring i så henseende er fornøden.

De ovenfor omhandlede pantebreve kan skrives på ustempelt papir.

Tinglysning såvel som aflysning af tingbogen, der sker i medfør af denne lov, kan finde sted uden gebyr til statskassen, og transporter på lånene er stempelfri.

§ 3.

Denne lov, der træder i kraft den 1. april 1952 og udløber den 1. april 1954, gælder ikke for Færøerne.

De med lovens gennemførelse forbundne udgifter afholdes af statskassen.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved forslaget opretholdes de samme bestemmelser i lov nr. 60 af 26. februar 1940 om fremskaffelse af indenlandske brændselsmaterialer, som blev opretholdt ved lov nr. 125 af 31. marts 1950 om opretholdelse af visse bestemmelser i lov nr. 60 af 26. februar 1940, hvilken lov blev forlænget ved lov nr. 125 af 28. marts 1951 indtil 1. april 1952, idet det under hensyn til de foreliggende forsyningsmuligheder må anses for nødvendigt fortsat at have fornøden lovhjemmel til at føre tilsyn med brunkulsproduktionen

og til at kunne financiere brunkuls- og tørveproduktionen til fremskaffelse af tilstrækkelige mængder af indenlandsk brændsel.

Af praktiske grunde foreslås bestemmelserne opretholdt indtil 1. april 1954, medens de tidligere love om forlængelse af bestemmelserne kun har været gældende for 1 år ad gangen. Fristen for udslettelse af de tinglyste pantebreve foreslås forlænget fra udgangen af oktober måned 1955 til udgangen af oktober måned 1957.